

Roma Vizyonu Belirliyor - İki Numara

Modern Roma'yı ve Son Günlerdeki Peygamberî Görümü Belirlemek

Jeff Pippenger

2024-07-05

Ve o zamanlarda Güney'in kralına karşı birçok kişi ayaklanacak; ayrıca halkın haydutları da görümü gerçekleştirmek için kendilerini yüceltecek; ama düşecekler. Daniel 11:14.

Modern Roma olarak temsil edilen, dolayısıyla "görümü gerçekleştiren", son günlerdeki gücün doğru biçimde tespit edilmesi hayati ve kurtuluş için gereklidir. Bu, yüz kırk dört binin son sınanma sürecinin bir unsurunu temsil eder. Ayetteki "görüm" sözcüğü, Tanrı'nın halkının neden helak olduğunu belirtirken Süleyman'ın kullandığıyla aynı İbranice sözcüktür.

Vahyin olmadığı yerde halk helak olur; ama yasayı tutan mutludur. Özdeyişler 29:18.

Bütün peygamberler, kutsal tarihin diğer herhangi bir döneminden daha doğrudan biçimde son günler hakkında konuşmaktadır ve Süleyman'ın "görüm"e sahip olma gereğine dair uyarısı bir ölüm kalım meselesidir. Gerçek her zaman böler ve tapınanları iki sınıfa ayırır. Ayette helak olan bir sınıf ve sevinçle yasayı tutan bir sınıf vardır. Bununla birlikte, Süleyman'ın öğüdünün "gerçek" üzerine bir tartışmanın bağlamında yer aldığını belirtmek gerekir. Bu aynı zamanda on bakire benzetmesinin bağlamındadır; çünkü on bakire benzetmesi, son günlerde Tanrı'nın halkının deneyiminin başlıca bir örneğidir.

Budala aklındaki tümünü söyler; ama bilge kişi onu sonraya kadar içinde tutar. Bir hükümdar yalanlara kulak verirse, bütün hizmetkârları kötüdür. Yoksul ile hilekâr adam karşılaşır; Rab ikisinin de gözlerini aydınlatır. Yoksulu adaletle yargılayan kralın tahtı sonsuza dek sağlamlaşır. Değnek ve azarlama bilgelik verir; ama kendi haline bırakılan çocuk annesini utandırır. Kötüler çoğaldıkça, suç artar; ama doğrular onların düşüşünü görür. Oğlunu terbiye et; sana huzur verir, evet, canına sevinç verir. Vahyin olmadığı yerde halk yok olur; ama yasayı tutan mutludur. Özdeyişler 29:11-18.

Niyetim, Modern Roma konusunda benden farklı bir anlayışa sahip olanları parmakla göstermek değildir. Amacım, Süleyman'ın ibadet edenlerin iki sınıfına hitap ettiğini ve bunları "bilge kişi" ve "ahmak" olarak tanımladığını göstermektir. "Ahmak" ayrıca "kötü" olarak da tanımlanır. Meseldaki bilge ve ahmak bakireler de Daniel kitabının on ikinci bölümündeki peygamberlik çizgisinde bilge ve kötü olarak tanımlanır.

Birçoğu arındırılacak, aklanacak ve sınanacak; ama kötüler kötülük edecek; kötülerin hiçbiri anlamayacak; ama bilge olanlar anlayacak. Daniel 12:10.

Süleyman ve Daniel birbirleriyle hemfikirdir, çünkü bütün peygamberlik tanıklığı son günlerde örtüşür. Bilge olanlar "bilginin artışı" anlar.

Ve bilge olanlar gökkubbenin parlaklığı gibi parlayacaklar; ve birçoklarını doğruluğa yöneltenler yıldızlar gibi sonsuzlara dek parlayacaklar. Ama sen, ey Daniel, sözleri sakla ve

kitabı mühürle; ta son zamana dek: birçokları gidip gelecek ve bilgi artacak. Daniel 12:3, 4.

Onuncu ayet, yüz kırk dört binin arasında olmaya çağrılan bakireleri eleyen üç aşamalı sınama sürecini tanımlar. Her iki durumda da eleme ve sınama süreci, bakirelerin 1989'da zamanın sonunda mühürü açılan bilginin artışı (görümü) anlayıp anlamadıklarına dayanır.

"Sonun Zamanı" son günlerde 1989'du; o sırada Daniel'in on birinci bölümünün kırktan kırk beşe kadar olan ayetlerinin mühürleri açıldı. O zaman, ayetlerin konusunun kuzeyin kralının nihai yükselişi ve düşüşü olduğu belirlendi. Yine o zaman, ayetlerdeki kuzeyin kralının son günlerin papalık gücü olduğu belirlendi. İlham hiçbir zaman "Modern Roma" ifadesini kullanmaz. Bu ifade, peygamberlikte "modern" son günleri temsil ettiğinden, son günlerin papalık gücünü temsil etmek üzere benim tarafımdan ortaya atıldı. Ellen White "Modern Roma" ifadesini hiç kullanmadı.

Daniel'in on birinci bölümünün son altı ayetinde kuzeyin kralının kimi temsil ettiğine dair yanlış görüşler vardır, ama yalnızca bir doğru anlayış vardır. Bu ayetlerde kuzeyin kralının papalık gücü olduğu yönündeki anlayış, birçok peygamberlik tanıklığından türetilmiştir. Kırkıncı ayet, papalığın 1798'de ölümcül bir yara aldığını belirterek başlar; ardından kırk birinci ila kırk üçüncü ayetler, bu ölümcül yaranın iyileşmesine ilişkin dinamikleri tanımlar. Kırk dördüncü ayet, papalığı öfkeli mesajı tasvir eder ve papalık gücünün nihai ve tamamen sona erdiği kırk beşinci ayete bağlanır. 1989'da mühürü açılan görünüm, son günlerde papalık gücünün son yükselişi ve düşüşüne dair görümdür. Bu görünüm, o ayetlerde yer alan bilgiyi kabul ya da reddetmelerine bağlı olarak ibadet edenleri iki sınıfa ayıran ve bunu görünür kılan bilginin artışıdır.

1989'da bilgi artışının mühürünün açıldığı aynı bölümde, kendilerini "yücelten" ve nihayet "düşen" "senin halkının yağmacıları", "görümü" belirleyen simgedir. Nihai ayıklamada, ilk sınama sorusu, "senin halkının yağmacıları" olarak kimin temsil edildiğidir; çünkü onlar "görümü" belirleyen peygamberlik simgesidir. Yağmacılar papalık gücü mü, yoksa Amerika Birleşik Devletleri mi?

Daniel ve Vahiy kitapları aynı kitaptır; aynı peygamberlik hattının iki tanığını temsil eder. Daniel başlangıçtır, Vahiy ise sondur ve birlikte, 1989'da son zamanda mühürü açılan gerçeğin iki tanığını temsil ederler.

Daniel, Yahuda oymağının aslanı 1989'da kırktan kırk beşe kadar olan ayetlerin mühürünü açtığı anda meydana gelen arınma sürecini anlatır. O sırada, son günlerde yüz kırk dört bini oluşturan antlaşma halkını oluşturacak "kâhinlerin" kimler olacağını belirlemek ve açığa çıkarmak için bir sınama süreci başladı. Hoşea, son günlerdeki bilgi artışını reddedenlerin, yüz kırk dört bini oluşturan kâhinlerden biri olmayacağını belirtir.

Halkım bilgisizlik yüzünden mahvoluyor; çünkü sen bilgiyi reddettin, ben de seni reddedeceğim; artık benim için kâhin olmayacaksın. Tanrın'ın yasasını unuttuğun için, ben de çocuklarını unutacağım. Hoşea 4:6.

Vahiy Kitabı, mühürü açılan ve bir kesim tarafından reddedilen bilginin, sınama süresi kapanmadan hemen önce onların reddedilmesine yol açtığını belirtir.

Ve bana şöyle dedi: Bu kitabın peygamberlik sözlerini mühürleme; çünkü vakit yakındır. Haksız olan, yine haksız kalsın; kirli olan, yine kirli kalsın; doğru olan, yine doğru kalsın; kutsal olan, yine kutsal kalsın. Vahiy 22:10-11.

Milleritlerin tarihi, yüz kırk dört binin tarihini gözler önüne serer ve Milleritler ile yüz kırk dört bin birlikte, Vahiy on dördüncü bölümdeki üç meleğin mesajı ve hizmetinin başlangıcını ve sonunu temsil eder. Paralel tarihler, lütuf kapısının kapanışıyla bağlantılı olayları belirler. Her iki tarihin hizmeti, İlyas ve Vaftizci Yahya tarafından örneklenmiştir.

Titreyerek, William Miller Tanrı'nın krallığının sırlarını halka açıklamaya başladı; dinleyicilerini peygamberlik sözleri boyunca ilerleterek Mesih'in ikinci gelişine kadar götürdü. Her çabasında güçlendi. Nasıl ki Vaftizci Yahya İsa'nın ilk gelişini duyurup O'nun gelişine yol hazırladıysa, William Miller ve ona katılanlar da Tanrı'nın Oğlu'nun ikinci gelişini ilan ettiler. Early Writings, 229, 230.

Millerci mesaj, hem İlyas hem de Vaftizci Yahya tarafından temsil edildiği üzere, lütuf devrinin kapanışıyla bağlantılı "olayları" tespit etti.

“İnsanların içinde buldukları tehlikeye karşı uyandırılmaları; deneme süresinin kapanışıyla bağlantılı ciddi olaylara hazırlanmak üzere harekete geçirilmeleri gerekliydi.” The Great Controversy, 310.

1989'da, Sovyetler Birliği'nin çöküşüyle birlikte, Daniel kitabının son günlerle ilgili bölümü mührü açıldı ve bir sınanma süreci başladı. Bu sınamada, Tanrı'nın halkının Daniel kitabının on birinci bölümünün son altı ayetinde temsil edilen bilgi artışını anlamak ya da reddetmek konusundaki yeteneğine dayanıyordu; bu ayetler, “lütuf zamanının kapanışı”nı tanımlayan on ikinci bölümün birinci ayetine götürür. Ardından “lütuf zamanının kapanışıyla bağlantılı olaylar” mesajının mührü açıldı ve yüz kırk dört binin “kâhinleri” olmaya aday olanların işi başladı. Onların işi, söz konusu pasajda temsil edilen mesajı “anlamak” ve ilan etmektir. Yüz kırk dört binin mesajı ve görevi, mührü açılmış mesajı sunarak insanları “lütuf zamanının kapanışıyla bağlantılı ciddi olaylara hazırlanmaya” uyandırmaktı.

"Bugün, İlyas'ın ve Vaftizci Yahya'nın ruhu ve gücüyle, Tanrı tarafından görevlendirilen haberciler, sınanma süresinin kapanış saatleri ve İsa Mesih'in kralların Kralı ve rablerin Rabbi olarak görünmesiyle bağlantılı olarak yakında gerçekleşecek ciddi olaylara, yargılanmak üzere olan bir dünyanın dikkatini çekiyorlar. Yakında her insan bedende yapılan işlerden ötürü yargılanacaktır. Tanrı'nın yargı saati gelmiştir ve yeryüzündeki O'nun kilisesinin üyelerinin üzerinde, sanki sonsuz yıkımın tam eşiğinde duranları uyarmak gibi ağır bir sorumluluk bulunmaktadır. Bu geniş dünyada kulak verecek her insana, sürmekte olan büyük çekişmede söz konusu olan ve bütün insanlığın kaderinin bağlı olduğu ilkeler açıkça anlatılmalıdır." Peygamberler ve Krallar, 715, 716.

Vaftizci Yahya ile İsa Mesih'in tarihi, Milleritlerin tarihiyle birlikte, yüz kırk dört binin mesajını ve hizmetini gösterir. Hem Vaftizci Yahya hem de İsa Mesih, mesajlarının mühletin kapanışını temsil ettiğini anlamışlardır.

Ama Ferisiler ve Sadukilerden birçoğunun onun vaftizine geldiğini görünce, onlara şöyle dedi: Ey engerekler soyu! Gelecek gazaptan kaçmanız için sizi kim uyardı? Matta 3:7.

Mesih, Yerusalım'in yıkımını temsil etti; bu, Yuhanna'nın mnakaşacı Yahudileri yaklaştığı konusunda uyardığı yıkımla aynıydı. İsa, bu yıkımı, kendisi Mikail olarak Daniel kitabı on ikinci bölüm, birinci ayette ayağa kalktığında başlayan "gazap"ın bir simgesi olarak kullandı.

Mesih, Kuds'te, imansızlık ve isyanda katılaştığı ve Tanrı'nın cezalandırıcı yargılarıyla yüzleşmeye doğru hızla ilerleyen dünyanın bir simgesini gördü. Düşmüş insanlığın acıları ruhuna çökerken, dudaklarından o son derece acı feryadı kopardı. Günahın sicilini, insanın sefaletinde, gözyaşlarında ve kanda yazılı olarak gördü; yeryüzünün ezilen ve acı çekenleri için yüreği sonsuz merhametle doldu; hepsinin yükünü hafifletmeyi arzuladı. Ama O'nun eli bile insan ıstırabının kabaran selini geri çeviremezdi; pek azı yardımın tek kaynağını arardı. Onlara kurtuluşu erişilebilir kılmak için canını ölüme dökmeye razıydı; ama yaşam bulmak için O'na gelenler pek az olacaktı.

"Göklerin İhtişamı gözyaşları içinde! Sonsuz Tanrı'nın Oğlu ruhen sarsılmış, ızdırapla eğilmiş! Bu sahne bütün gökleri hayrete düşürdü. Bu sahne bize günahın aşırı kötülüğünü açığa vurur; Tanrı'nın yasasını çiğnemenin sonuçlarından suçluyu kurtarmanın, hatta Sonsuz Kudret için bile, ne kadar zor bir görev olduğunu gösterir. İsa, son nesle kadar bakarak, dünyanın Kuds'ün yıkımına yol açan aldatmacaya benzer bir aldanışın içine sürüklendiğini gördü. Yahudilerin büyük günahı Mesih'i reddetmeleriydi; Hristiyan dünyanın büyük günahı ise, gökte ve yeryüzünde O'nun yönetiminin temeli olan Tanrı'nın yasasını reddetmeleri olacaktı. Yehova'nın buyrukları hor görülecek ve hiçe sayılacaktı. Günahın esareti altında, Şeytan'ın köleleri olan ve ikinci ölümü tatmaya mahkm edilmiş milyonlar, kendi ziyaret günlerinde gerçeğin sözlerini dinlemeyi reddedeceklerdi. Korkunç körlük! Ne tuhaf bir saplantı!" Büyük Çekişme, 22.

Vaftizci Yahya'nın ve Mesih'in ilan ettiği uyarı mesajı aynı uyarı mesajıydı; tıpkı Millercilerin uyarı mesajının, ltuf kapısının kapanışıyla bağlantılı olayları tanımlayan ve yüz kırk dört binin ilan edeceği mesajla aynı olması gibi. Üç tanık: Vaftizci Yahya, Mesih ve Millerciler; yüz kırk dört binin işinin ve mesajının, 1989'da mührden çıkarılan bilginin artışıyla yürütlen, yaşam ya da ölm niteliğinde bir sınama süreci olduğunu tanıklık etmektedir. O zamanda mührden çıkarılan mesaj, yüz kırk dört bini oluşturan "kâhinler" olacaklarsa bilge olanların anlaması gereken son gün görsdür. Bu adaylar o göry anlamazsa, kötü ya da budala olarak tanımlanırlar ve helak olurlar. Bilginin artışı olan o göry reddetmelerine uygun olarak, kendileri ve çocukları da reddedilir.

Tanrı'nın Szü, Roma'nın kendini yücelten, Tanrı'nın halkını soyan ve ardından düşerek görm tesis eden güç olduğunu bildirir. Modern Roma'nın papalık gücü mü yoksa Amerika Birleşik Devletleri mi olduğu sorusu, bu adayların bilge mi yoksa akılsız bakireler mi olduklarını ortaya koyan imtihandır. Bu imtihan, Daniel kitabından türetilmiş peygamberî bir imtihandır; ardından Vahiy kitabında tasdik edilir ve kemale erdirilir. Modern Roma konusu sadece papalık gücü ile Amerika Birleşik Devletleri arasında bir tercihten ibaret değildir; bu, yüz kırk dört bin için son imtihandır. Bu peygamberî bir imtihandır ve doğru anlaşıldığında, Tanrı'nın kutsanmış peygamberlik tanıklığı içinde ortaya konan nihai sınama sürecinin her bir temsilini kapsar.

Vaftizci Yahya ve İsa Mesih zamanındaki sınama süreci, tıpkı Millerciler dönemindeki sınama süreci gibi, Daniel Kitabı'ndan türetilmişti. Peygamberlik niteliğindeki bir sınav olarak, gerçeğin nasıl tesis edildiğine ilişkin yöntemin adaylar tarafından doğru biçimde uygulanması, Modern Roma'nın kim olduğuna dair doğru görüşe sadece sahip olmak kadar esastır. İster Modern Roma'nın doğru tanımlanması ister doğru yöntemin uygulanması söz konusu olsun, sınavın her iki unsuru da Daniel Kitabı'nda yer alır. Daniel Kitabı'nın birinci bölümünde Daniel, beslenmeyle başlayıp ardından görünüşe ilişkin bir sınav ve son olarak Nebukadnezar tarafından yapılan bir sınavla devam eden üç aşamalı bir sınama sürecinden geçti; Nebukadnezar, Kutsal Kitap'ta, son günlerin papalık gücü olan Kuzey Kralı'nın bir sembolüdür.

Bu dört gence gelince, Tanrı onlara her türlü öğrenim ve bilgelikte bilgi ve beceri verdi; Daniel'e ise bütün görümler ve rüyalar konusunda anlayış verildi. Kralın onları huzuruna getirmesini buyurduğu günlerin sonunda, hadımların başı onları Nebukadnessar'ın önüne çıkardı. Kral onlarla konuştu; ve aralarında Daniel, Hananya, Mişael ve Azarya gibisi bulunmadı; bu yüzden kralın huzurunda durdular. Kralın kendilerine danıştığı bilgelik ve anlayışla ilgili bütün konularda, onları bütün krallığındaki tüm büyücüler ve münecimlerden on kat üstün buldu. Daniel 1:17-20.

Günlerin sonunda — ki bu, peygamberliğe göre yüz kırk dört binin sınıandığı son günlerdir — Daniel ve üç yiğit, "krallığındaki bütün büyücüler ve münecimlerden on kat daha iyi" bulundular ve Daniel "bütün görülerde ve düşlerde anlayış sahibiydi." Daniel, yüz kırk dört bini temsil eder; onlar ise son günlerde, Mesih'in Yahuda oymağının Aslanı olarak "Daniel kitabımın son günlerle ilgili olan bölümü"nü mührünü 1989'da açtığına gelen bilgi artışını anlarlar.

Daniel rüyalar ve görüler konusunda başkalarından yalnızca daha fazla anlamıyordu; "bütün görüler ve rüyalar konusunda anlayışa" sahipti. O, "satır üstüne satır" yöntemini kullananları temsil eder; çünkü bu yöntem "bütün görüler ve rüyaları" tek bir tutarlı mesajda bir araya getirir. Tüm rüyaları ve görüleri tek bir peygamberî çizgiye birleştiren mesaj, "sınama döneminin kapanışıyla bağlantılı olayları" tanımlar. Bu mesaj, kendini yücelten, Tanrı'nın halkını soyan ve düşen bir güç olan Modern Roma adlı peygamberlik sembolüyle temellendirilir.

Bu güç ancak doğru yöntemin uygulanmasıyla sağlanabilir. Kutsal Kitap'ı incelediğini iddia edenlerin çoğu satır üstüne satır yöntemini reddeder ve bunu kullandığını iddia edenlerin bir kısmı da satır üstüne satır yöntemini oluşturan kuralları yanlış uygular. Bu kurallar ilk kez Milleritler tarafından kamuya açık kayıtlara geçirildi ve Tanrı'nın son günlerdeki halkı, gerçekte üçüncü meleşin habercileri olanların William Miller'ın peygamberlik yorumlama kurallarını kullanacakları konusunda önceden uyarıldı.

"Üçüncü meleşin mesajını duyurmakla meşgul olanlar, Kutsal Yazıları Miller Baba'nın benimsediği aynı yöntemle inceliyorlar." Review and Herald, 25 Kasım 1884.

William Miller, Vahiy'in ondördüncü bölümündeki üç meleşin başlangıcını temsil ediyordu; onun tipi ise, Mesih'te son bulan mesajın başlangıcı olan Vaftizci Yahya idi. Kardeş White, Vaftizci Yahya'dan Mesih'e uzanan sınanma sürecini, üç meleşin sınanma süreciyle doğrudan ilişkilendirir. Yahya mesajı başlattı; Mesih ise ancak çarınhtan hemen önce, öğrencilerini Sezariye

Filipi'ye götürdüğünde, Yahya'nın başlattığı mesaja ayrıntıları ekledi. Yahya'nın Mesih'i gördüğünde belirlediği ilk (başlangıç) gerçek, Mesih'i dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu olarak tanımlamasıydı.

Bunlar, Yahya'nın vaftiz etmekte olduğu, Şeria Irmağı'nın ötesindeki Beytabara'da oldu. Ertesi gün Yahya, İsa'nın kendisine doğru geldiğini gördü ve dedi: "İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu! Bu, 'Benden sonra gelen biri var; O benden üstündür, çünkü benden önce vardı' dediğim kişidir." Yuhanna 1:28-30.

O zaman, çarmıhta sona eren üç buçuk yıllık sınanma dönemi başladı. John'un çarmıhtan hemen önce öldürülmesinin ardından, İsa da John'un tam da o ilk sözünü açıklamaya başladı.

İsa Filipus Sezariyesi yöresine geldiğinde, öğrencilerine sordu: "İnsanoğlu olan benim kim olduğumu insanlar ne diyorlar?" Onlar, "Kimi senin Vaftizci Yahya olduğunu, kimi İlyas olduğunu, başkaları da Yeremya ya da peygamberlerden biri olduğunu söylüyor," dediler. Onlara, "Peki siz, ben kimim?" dedi. Simun Petrus cevap verip, "Sen Mesih'sin, yaşayan Tanrı'nın Oğlu," dedi. İsa ona şöyle karşılık verdi: "Ne mutlu sana, Yunus oğlu Simun! Çünkü bunu sana et ve kan değil, göklerdeki Babam açıkladı. Ben de sana şunu söyleyeyim: Sen Petrus'sun ve ben kilisemi bu kayanın üzerine kuracağım; ölüler diyarının kapıları ona karşı direnemeyecek. Sana Göklerin Egemenliği'nin anahtarlarını vereceğim; yeryüzünde bağlayacağın her şey göklerde bağlanmış olacak; yeryüzünde çözeceğin her şey göklerde çözülmüş olacak." Sonra öğrencilerine, kendisinin Mesih İsa olduğunu kimseye söylememelerini buyurdu. O zamandan itibaren İsa, Yeruşalim'e gitmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginleri tarafından çok acı çekmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini öğrencilerine anlatmaya başladı. Matta 16:13-21.

Sezariye Filipi, Mesih zamanında Panium'un adıdır ve Panium, Daniel 11:14'ü izleyen ayette tanımlanır; orada kendilerini yüceltip sonra düşen senin halkının soyguncuları tanıtılır. Esinlenmiş ve kusursuz olan Vaftizci Yahya'nın mesajı, başlangıçta verilen ve Miller'in kuralları üzerine kurulmuş Millerci mesajı temsil ediyordu. Sonunda Mesih'in ilettiği mesaj, Yahya'nın mesajı üzerine inşa edilip onu genişletti ve, Miller'in kurallarına ve satır üstüne satır metodolojisi sona vardığında Miller'in mesajına eklenen ayrıntılara dayanan, üç meleğin mesajlarının sonundaki mesajı örnekledi.

Modern Roma'nın simgesiyle görünümü temellendiren sembolün yanlış anlaşılması, Mesih'in tarihinde çarmıhın mesajını reddedenlerle paralellik gösterir. Bize, Vaftizci Yahya'nın mesajını reddeden Yahudilerin İsa'nın öğretilerinden yararlanamadıkları ve tam da bunu yapan o Yahudilerin tarihinin, birinci meleğin mesajını reddedenleri temsil ettiği bildirilmiştir. Millerciler "senin halkının yağmacıları" nı papalık gücü olarak tanımladılar; ben bunu daha sonra "Modern Roma" diye adlandırdım.

Bu değerlendirmelere bir sonraki yazıda devam edeceğiz.